

Fins que Internet ens separi

JOSÉ GARCÍA-MONTALVO

Professor del departament d'Economia i Empresa, Universitat Pompeu Fabra i IVIE

Fa unes setmanes es van reunir els meus companys de col·legi per celebrar els vint anys des que vam acabar el BUP. Al principi, quan es va plantejar la reunió, semblava molt improbable que poguéssim congregar tants companys com es van reunir finalment. Tot va ser possible gràcies a Internet, Google i el correu electrònic.

En alguns països és fins i tot més fàcil, ja que hi ha empreses d'Internet especialitzades a trobar antics companys. Potser la més important d'entre totes aquestes empreses és el servei *classmates.com*, on estan inscrits 38 milions d'usuaris, i que permet buscar els companys de la universitat als Estats Units i al Canadà, tot i que recentment el servei s'ha estès a Alemanya i Suècia. Yahoo! també té la seva secció de recerca d'antics companys que es denomina *People search*. Una altra empresa també molt popular és *alumni.net*, amb 3,5 milions d'inscrits en un gran nombre de països.

Donar-se d'alta a la base de dades és gratuït. Normalment, el negoci d'aquestes empreses consisteix en la publicitat i un petit càrrec als inscrits que, a més de saber si la persona buscada hi està també inscrita, volen conèixer detalls per poder

contactar-hi, com ara el telèfon o el correu electrònic. Ben pensat, la recerca d'antics companys és una de les activitats que més rendiment es pot treure a les enormes economies de xarxa que genera Internet. A més a més, la demanda d'aquest tipus de serveis existeix i és, en el cas d'alguns països, molt important. No oblidem que les reunions d'antics alumnes són tota una tradició a països com ara els Estats Units. De fet, moltes dietes i operacions de reducció d'estómac i cirurgia estètica es produeixen uns mesos abans d'una d'aquestes reunions.

Les empreses més importants del sector es concentren en tres col·lectius fonamentals: antics companys de la universitat, de l'exèrcit i de la feina, tot i que també hi ha empreses que prometen

trobar a la xarxa en tan sols una hora persones desaparegudes o que no ha pagat un deute, com en el cas de *www.ukig.co.uk*.

No obstant això, algunes vegades aquesta mena d'empreses tenen unes conseqüències sociològiques que van més enllà del simple retrobament de vells amics. Aquest és el cas de l'empresa britànica *FriendsReunited.com* (amics retrobats), nomenada una de les deu webs més influents del Regne Unit segons les dades de mesuratge de Nielsen. Fundada fa només cinc anys, compta amb 18 milions de membres, aproximadament el 30 per cent de la població del Regne Unit. En aquesta web s'hi poden buscar antics companys del col·legi, de la presó, de la feina, familiars o fins i tot aquell amic

que et va demanar prestat el gat als anys 80 i no te'l va tornar (un cas real). La inscripció és gratuïta, però l'obtenció de l'e-mail de les persones buscades costa 5 lliures.

A més de la recerca d'antics companys, *Friends Reunited* s'ha convertit també en una manera molt popular de trobar aquell primer amor de joventut. Una cadena de televisió anglesa (Channel 5) va emetre recentment un reportatge amb un títol ben eloqüent: *La maledicció de Friends Reunited*. L'especialista contractat pel programa explicava que el sentiment d'avorriment de matrimonis de mitjana edat els portava a buscar el seu primer amor a *Friends Reunited*, a començar novament la relació i, en molts casos, el divorci. Tot i que no existeixen dades fidedignes de quina és la proporció de divorcis "induits" per *Friends Reunited*, sembla que la xifra pot ser bastant elevada. Potser seria convenient que l'Església comencés a adaptar-se també a la nova economia i canviés el tradicional discurs de boda per una nova fórmula: "Estimeu-vos i respecteu-vos fins que Internet us separi".